

om den, og som maa søres for deres Regning i 25 Aar, — og først ved Udløbet af de 25 Aar lære vi hvad Tverbanen er værd. Nu gaar vi ind paa dens Værdi som paa en Hazardcontract, og efter 25 Aars Forløb gaar vi ind paa en Udbytteværdi. Der kan kun finde en heldig Udløsning Sted, naar der i Forbindelse dermed skeer en Forandring i Tverbanens Retning, men Lovforslaget, som det foreligger, indrømmer ikke nogen Forandring, ikke 1 Tomme i Tverbanens Retning; det indrømmer Net til at kaste et Stykke bort, men den indrømmer ikke nogen Net til at forandre en eneste Tomme i Banens Retning. Nu at kaste et Stykke af Tverbanen bort, det vilde være det Samme som at underkjende den Lov, hvorved man kom til at indføre en Tverbane; jeg har fraraadet Tverbanen, jeg har stemt imod den, men efterat man er kommen til den, saa bør den ikke staae som en Løkkemad, hvorved man har fristet Folk ind paa et Foretagende, som ikke var virkelig meent, saa bør den staae som Noget, der viser, at hvad man dengang meente var virkelig meent. Naar man nu siger: Hvis vi udsætte Antagelsen af det Forslag, som her foreligger, i eet Aar, saa vilde vi være flettere stillede med Hensyn til at faae en og den samme Mand til at paatage sig Udførelsen af Jernbanerne, end vi ere nu, saa svarer jeg dertil: Var der Sandhed i den hele Contract med den samme Mand om Tverbanen i det nordlige Syssland, var der Sandhed i, at naar den samme Mand, som er Eier af Banen i det sydlige Slesvig, havde contraheret om denne Tverbane, saa skulde vi ad denne Vej komme til en fornuftig, nyttig og billig Længdebane, saa siger jeg, at det er den simpleste Maade, hvorpaa man kan gaae ind paa en Længdebane, med hvis Retning vi kunne finde os fuldkommen tilfredse, at vi, isald vi ikke føle os tilfredse med den foreslaaede Retning, forkaste den; naar vi gjøre det, saa tabe vi ikke Noget derved; Tverbanen beholde vi heel og holden og faae den for en nok saa billig Priis som den, vi nu kjøbe den for for vore rede Penge; vi faae den jo ikke forandret i Retningen, og Længdebanelen faae vi efter Lovforslaget efter min Overbeviisning i en uheldig Retning; vi kunne altsaa ganske roligt vente.

At der kan kastes et Endestykke bort af Tverbanen, har aldeles ingen Interesse for Retningen af Jernbanen i det Hele; det Stykke, som det væsentlig kommer an paa, Stykket Syd fra og fra Thyen, for at komme i Forbindelse med Tverbanen, det staaer aldeles frit, enten vi vedtage Loven eller forkaste den. — Naar den ærede Minister har udtalt, at man stærkt har udtalt Duffet om at gaae ind paa et Obligationsystem istedetfor paa et Actiesystem, saa veed jeg ikke, naar egentlig dette paatrængende Duffet er udtalt; jeg veed med Visshed, at jeg for mit Vedkommende til enhver Tid har holdt fast, om end ikke paa et heelt Actiesystem, saa dog paa et blandet System, fordi det er min Overthyndning, at man kun ved paa den bestemteste og sikreste Maade at forbinde Bygningsentreprenørens og Driftsentreprenørens Interesser med hinanden kan komme til et for Staten heldigt Foretagende.

Naar Ministeren kan gaae ind paa den Afvigelse i Retningen, som jeg foreslaaer, saa kunne jeg og mine Venner med Fornøielse igjen bringe et Offer for at naae det; men naar man siger: vi kunne kun faae Tverbanen i den Retning, den er bestemt, betalt i Grunden dyrere, end den nu er betalt; og Udbyttet ordnet paa en saadan Maade, at vi ere usikre, om vi faae Noget deraf eller ikke, og naar vi dertil faae Længdebanelen ganske anderledes, end vi ønske den, saa indseer jeg ikke, hvilken Grund i Verden der skulde bevæge os til at stemme for det hele Foretagende. Lad os saa hellere beholde Tverbanen for den billige Priis, vi have den, end at betale den dyrere Priis derfor, og lad os beholde netop den samme Mand som Entreprenør for Tverbanen, der tillige er Besidder af den sydslesvigiske Bane, og lad den sydsle Bane ligge affondret, indtil han selv kommer og tilbyder paa dette mellemliggende Stykke en Retning, som vi kunne ønske, og en Priis, vi kunne være tjente med — det er det Simpleste og Naturligste. Vi have fra den samme Mand tidligere haft Tilbud, som have været i det Mindste ligesaa billige som det, der nu er gjort os, og det Tilbud af den Beskaffenhed, at naar Regjeringen ikke dengang havde stude dem fra sig, havde vi for længe siden haft Jernbaner i